

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ט ע"ב

פרשת שמני

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּלַחֲשׁוֹ, אֵלֶּא אָרִים קָלִיָּה בָּהּ. דְּאוֹרֵייתָא הָכִי בַּעֲיָא לְאַרְמָא קָלָא, דְּכַתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הַמִּיּוֹת תִּקְרָא, לְאַרְמָא רַנָּה דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בְּלַחֲשׁוֹ. כִּיִּין הַטּוֹב, כְּחֶמֶר טָב דְּלֹא שְׂתִיק. וְהוּא עֲתִיד לְאַרְמָא קָלָא, כִּד יְפוּק מִהָאֵי עֲלָמָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִשְׁרִים, דְּלֹא יִסְטִי לְיַמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא, לֹא יִשְׁתַּכַּח דִּימַחֵי בִידּוּי. דּוּבְב שְׁפָתֵי יִשְׁנִים, אֲפִילוּ בְּהוּא עֲלָמָא שְׁפּוֹתִיָּה מְרַחֵשׁן אוֹרֵייתָא.

תרגום לעברית

אמר, אני שמעתי, שמי שמשתדל בתורה ודבק בה, ואותו דבר התורה נשמע בפיו ולא לוחש אותו בלחש, אלא מרים בו את קולו, שפך צריכה תורה להרמת קול, שכתוב (משלי א) בראש המימות תקרא, להרים את רנת התורה, ולא בלחש. כיין הטוב, כמו יין טוב שלא שותק. והוא עתיד להרים קול, כשיצא מן העולם הזה. הולך לדודי למישרים, שלא יסטה לימין ולשמאל, לא ימצא שימחה בידו. דובב שפתי ישנים, ואפילו באותו עולם שפתותיו מרחשות בתורה.

תו שְׁמַעְנָא וְחַכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב, הָאִי קָרָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר, וּבִתְוֹשְׁבַחְתָּא אֶתְמַר. אִי הָכִי, מָאן הוּא דְמִשְׁבַּח לָהּ בְּהָאִי. אִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֵהוּ הוּלֵךְ לְדוּדִי, הוּלֵךְ אֵלַי מִבְּעֵי לִיָּהּ.

תרגום לעברית

עוד שְׁמַעְתִּי, וְחַכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב - הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר בְּתִשְׁבַּחְתָּ. אִם כֵּן, מִי הוּא שְׁמִשְׁבַּח אוֹתָהּ בְּזֶה? אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - מִה זֶה הוּלֵךְ לְדוּדִי? הוּלֵךְ אֵלַי הֲיֵה צְרִיךְ לְהִיּוֹת!

טקסט הזוהר

אֵלָא וְדָאִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָא מִשְׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּהִיא קָא מִשְׁבַּחְתָּ לִיָּהּ, דְּכַתִּיב חֲכֹ מִמַּתְקִים, כֵּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. (דְּכַתִּיב) וְחַכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב, יִין הַטּוֹב: דְּהוּא חֲמָרָא דְּמִנְטְרָא. הוּלֵךְ לְדוּדִי: דָּא יִצְחָק, דְּאֶקְרִי יְדִיד מִבְּטָן. לְמִישְׁרִים: כְּמָה דָּאֵת אֶמֶר, (תְּהִלִּים צט) אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרִים, לְאֶתְכַלֵּלָא שְׁמָאֵלָא בִּימִינָא. וְדָא הוּא מִישְׁרִים, דְּבִגִּין חֲדוּוֹתָא דְּהִיא חֲמָר טַב, אֶתְכַלִּיל שְׁמָאֵלָא בִּימִינָא, וְחֲדָן כְּלָא. (דּוּבָב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים) דְּהָא כְּלָא מִתְעַרֵּי בְּחֲדוּוֹאן וּבְרַכָּאן, וְעֲלִמִין כְּלָהוּ מִשְׁתַּכְּחִי בְּחֲדוּ, וּמִתְעַרֵּי לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

תרגום לעברית

אֵלָא וְדָאִי שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁבַּח אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהִיא מִשְׁבַּח אוֹתוֹ, שְׁכָתוּב חֲכֹ מִמַּתְקִים, כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁבַּח אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (שְׁכָתוּב) וְחַכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב. יִין הַטּוֹב - שֶׁהוּא יִין הַמְּשֻׁמֵּר. הוּלֵךְ לְדוּדִי - זֶה יִצְחָק שְׁנִקְרָא יְדִיד מִבְּטָן. לְמִישְׁרִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים צט) אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרִים, לְהַכְלִיל שְׁמָאֵל בִּימִין. וְזֶהוּ

מישרים, שפגלל השמחה של אותו היין הטוב, נכלל השמאל בימין, וכלם שמחים.
(דובב שפתי ישנים) שהרי הכל מתעוררים בשמחות וברכות, וכל העולמות נמצאים
בשמחה, ומתעוררים להריק ברכות למטה.

טקסט הזוהר

אתו רבי יהודה ורבי יצחק ונשקו ליה רישיה, וחדו עמיה, אמרו ליה מה שמך. אמר
להו ייסא. אמרו רבי ייסא תהא. יתיר תהא שכיח בעלמא מרבי ייסא חברנא, דאסתלק
מביננא. אמרו ליה ומאן אבוק. אמר להו, אפטר מעלמא, והוה אוליה לי כל יומא ג'
מלין דאורייתא, ובליילא ג' מילין דחקמתא דאגדתא. והני מילי אוליפנא מאבא,
והשתא דיורי בחד בר נש, וסליק לי מאורייתא. ואנא אזיל כל יומא לעבידתא, ובכל
יומא אהדרנא אינון מלין דאוליפנא מאבא.

תרגום לעברית

באו רבי יהודה ורבי יצחק ונשקו לו את ראשו, ושמחו עמו. אמרו לו, מה שמך? אמר
לו, ייסא. אמרו, רבי ייסא תהיה. יותר תהיה מצוי בעולם מרבי ייסא חברנו, שהסתלק
מבינינו. אמרו לו, ומי אבוק? אמר לו, נפטר מן העולם, והיה מלמד אותי כל יום
שלשה דברי תורה, ובליילה שלשה דברי חכמה של אגדה. והדברים הללו למדתי
מאבי, וכעת אני גר עם אדם אחד שמונע אותי מן התורה, ואני הולך כל יום לעבודה,
ובכל יום אני חוזר על אותם הדברים שלמדתי מאבי.

טקסט הזוהר

אמרו ליה ההוא בר נש ידע באורייתא. אמר לון לאו. סבא הוא, ולא ידע לברכא ליה
לקודשא בריה הוא, ואית ליה בנין, ולא שוי לון בבי רב. אמר רבי יהודה (נ' א אי לאו
הכי הוה) אי לא הוה הכי, הוה אעילנא לגבי האי כפר למללא עלה, השתא אסיר לן

למחזי אנפוי. שדי חמרא מנה, ואת זיל לגבן. אמרו ליה מאן הוא אבון. אמר רבי זעירא דכפר ראמין.

תרגום לעברית

אמרו לו, אותו אדם יודע בתורה? אמר להם, לא, הוא זקן, ולא יודע לברך את הקדוש ברוך הוא, ויש לו בנים, ולא שם אותם בבית הרב. אמר רבי יהודה, (אם לא כך היה) אם לא היה כך, הייתי נכנס לכפר הזה לדבר עליה. עכשו אסור לנו לראות את פניו, זרק ממך את החמור, ואתה לך אלינו. אמרו לו, מי אביה? אמר, רבי זעירא מכפר ראמין.

טקסט הזוהר

שמע רבי יהודה ובכה, אמר אנא הוינא בביתיה, ואוליפנא מניה ג' מלין בכסא דברכה, ואוליפנא מניה במעשה בראשית תרי. אמר רבי יצחק, ומה מהאי רביא בריה אוליפנא, מניה לא כל שפן. אזלו ואחידו בידיה. חמו חד חקל ויתבו תמן. אמרו ליה אימא חד מלה, מאינן דאוליף לך אבון במעשה בראשית.

תרגום לעברית

שמע רבי יהודה ובכה. אמר, אני הייתי בביתו, ולמדתי ממנו שלשה דברים בכוס של ברכה, ולמדתי ממנו שנים במעשה בראשית. אמר רבי יצחק, ומה מהילד הזה בנו למדתי, ממנו לא כל שפן? הלכו ואחזו בידו. ראו שדה אחד וישבו שם. אמרו לו, אמר דבר אחד מאותם שלמד אותך אביה במעשה בראשית.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (בראשית א) ויברא אלהים את התנינים הגדולים וגו'. ויברא אלהים, כל אתר דדינא אלהים אקרי. וההוא אתר עלאה אתר דנפקו מניה, הכי קרי ליה הקא. ואף על גב דרחמי הוא, מניה נפקו דינין, וביה תליין.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְגו'. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים - כָּל מְקוֹם שֶׁל דֵּין נִקְרָא אֱלֹהִים. וְאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, הַמְּקוֹם שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ, כִּי קוֹרָא לוֹ כָּאֵן. וְאֵף עַל גַּב שֶׁהוּא רַחֲמִים, יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ דִּינִים, וְכֹה הֵם תְּלוּיִים.

טקסט הזוהר

אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים, אֵלֶיךָ אֲבָהוֹן. דְּאֵינוֹן מִתְּשַׁקְּיָין בְּקִדְמִיתָא, וּמִשְׁתַּרְשִׁין עַל כָּלָא. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרוֹמְשָׁת, וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה, דָּא נֶפֶשׁ, דִּהְיָא אֶרֶץ עֲלָאָה אֲפִיקַת מִהְיָא חַיָּה עֲלָאָה עַל כָּלָא, דְּכִתִּיב תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה. וְדָא אִיהִי נֶפֶשׁ דְּאָדָם קִדְמָאָה, דְּמִשְׁיָךְ בְּגוּיָה. הָרוֹמְשָׁת: דָּא הִיא חַיָּה דְּרַחֲשָׂא בְּכָל טוּרִין (ס' א סטריין), לְעִילָא וְתַתָּא. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם, דִּהְיָוּא נִהַר עֲלָאָה נִגִּיד וְנִפְיָךְ מַעְדָן, וְאֲשֶׁרִי לְהָאִי אֵילָנָא, לְאֲשֶׁרִי שָׂא בְּשָׂרְשׁוֹי עַל כָּלָא, וְלְאֲשֶׁרִי כִּתְּכָא בֵּיהּ מְזוֹנָא לְכָלָא.

תרגום לעברית

אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים - אֵלֶיךָ הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם מְשַׁקִּים בְּרִאשׁוֹנָה וּמִשְׁתַּרְשִׁים עַל הַכֹּל. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרוֹמְשָׁת. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה - זֶה הַנֶּפֶשׁ, שְׂאוֹתָהּ הָאֶרֶץ הָעֲלִיּוֹנָה הוֹצִיָּאָה מֵאוֹתָהּ חַיָּה עֲלִיּוֹנָה עַל הַכֹּל, שֶׁכָּתוּב תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה. וְזוֹהִי הַנֶּפֶשׁ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁמֶשֶׁךְ בְּתוֹכוֹ. הָרוֹמְשָׁת - זֶהֱיָ הָרוֹחַשָׁת בְּכָל הַהָרִים (הַצַּדִּידִים) לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם, שְׂאוֹתוֹ נִהַר עֲלִיּוֹן שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מַעְדָן, וּמִשְׁקָה אֶת הָעֵץ הַזֶּה לְהִשְׁתַּרֵּשׁ בְּשָׂרְשׁוֹ עַל הַכֹּל, וְשִׁמְצָא בּוֹ מְזוֹן לְכָל.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֲרֵי הַחַיָּה הָרוֹמְשָׁת, דָּא הוּא דְּוֹד מְלָכָא, דְּכִתִּיב בֵּיהּ (תהלים קיח) לֹא אָמוֹת כִּי אֲחִיָּה וְגו'. וְאֵת כָּל עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ, אֵלֶיךָ כָּל אֵינוֹן מְלָאכִין קְדִישִׁין, דְּמִשְׁתַּכְּחִי לְקִדְשָׁא שְׂמָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, דְּכִתִּיב בְּהוּ (ישעיה ו) שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים

לְאַחַד. וּמִנְהוֹן טָאסִין בְּעֵלְמָא לְמַעַבְד רְעוּתָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן, כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדַאי כָּל כֹּהֵן לְהָאִי רַבִּיָּא לָא אֶתְחַזִּי, אֲבָל אֲנָא חָמִי בֵּיה דְלֵאֲתֵר עֲלָאָה יִסְתַּלֵּק.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֲרֵי הַחֲזִיָּה הִרְמְשֵׁת - זֶהוּ דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׂכָתוֹב בּוֹ (תהלים קיח) לֹא אָמוּת כִּי אַחֲרֵי וּגו'. וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ - אֵלּוּ כָּל אוֹתָם הַמִּלְאָכִים הַקְדוּשִׁים שְׂמֻצוּיִים לְקִדְשׁ אֵת שֵׁם אֲדוֹנָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׂכָתוֹב בָּהֶם שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד. וּמֵהֶם טָסִים בְּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת רְצוֹן רַבּוֹנָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֹאזִי לוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְדַאי כָּל כֹּהֵן לֵיָּלֵד הָיָה לֹא רֹאזִי, אֲבָל אֲנִי רוֹאָה בּוֹ שְׂיַעֲלָה לְמָקוֹם עֲלִיּוֹן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק,

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדַאי הַחֲזִיָּה (הִרְמְשֵׁת) זֶהוּ הַחֲזִיָּה הָעֲלִיּוֹנָה עַל הַכֹּל, שְׁהָרִי הָאֲחֵרֶת, הַכְּתוּב קָרָא לָהּ אֶרֶץ. כָּאֵן שְׂכָתוֹב וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ, בְּאֶרֶץ וְדַאי, וְלֹא בַּמִּים. שְׁהָרִי אוֹתוֹ נָהָר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא וּמִשְׁקָה בְּלִי פִּרוּד, עַד אוֹתוֹ מָקוֹם שְׁנִקְרָא אֶרֶץ, וּמִשָּׁם כְּתוּב וּמִשָּׁם יִפְרֹד וּגו'. וְהָעוֹף, וְאוֹתוֹ עוֹף, בְּאֶרֶץ הַזֶּה תְּלוּיִים וּמִשְׁקִים, וְזֶהוּ שְׂכָתוֹב וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ. קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁתַּף אֵת הַיָּלֵד הָיָה עֲמָנוּ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵאמַר דְּבַר תּוֹרָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

